

הפטרה: "ויאמר שמואל" [שמואל א-יא]

פרשת קורח

24 סדר היום...

לי זה לא יקרה...

איך שאנשים מסתככים ואנשים פקחים, נבונים ושקולים. מאבדים את עולמם והמשפחה סובלת והחברה מוקיעה. ואתה שומע ורואה ותמה: איך נפלו כן, אנשים חכמים כל כך. היינו משאירים זאת לפסיכולוג. הבעיה היא שהם אנשים כמוך וכמוני, וזה מפחיד, זה כבר נוגע אלינו. וכבר אמרו, שהחכם לומד מניסיונם של אחרים בעוד שהטיפש אינו לומד אף לא מניסיונו שלו. אז איך מסתככים אנשים?

התשובה, כמו כל התשובות, כתובה בתורה. בפרשתנו, קורח הסתבך וסיבך איתו מאתיים חמישים איש וכולם אבדו. איך העז קורח לצאת לכזו הרפתקה, האם לא ידע שאין לו סיכוי? האפשר למרוד במשה רבנו, שליח הבורא? שבהינך יד הביא חושך על מצרים, בקע ים והטביע בו את המצרים, שכאשר הרים ידו נוצח עמלק וכאשר הכה במטהו הוציא מים מסלע. משה, שכאשר התאוננו עליו באו נחשים ושרפים ועשו שמות בעם עד שבקשו מחילה. אז איך יצא להרפתקה: "קורח, שפיקח היה, מה ראה לשטות זו?"

התשובה: "התקנא בניאיאתו של אליצפן". פעל פה דחף של קנאה, אחד משלושת הדחפים המוציאים את האדם מן העולם, וכשהם פועלים, השכל בהשעיה.

מילא הוא, אבל איך השפיע על 250 ראשי סנהדראות, נשיאי עדה, קרואי מועד, אנשי שם? אלא, ששכניו היו, נסחפו בדבריו ובחלקלקות ליצנותו, וכבר הם קבוצה מגובשת, המזינה את התלהבותה ושועטת במגובש אל התהום, בלי בקרה עצמית ויכולת עצירה.

ועדיין זו תשובה חלקית בלבד: מידות ודחפים והשפעת חברה גורמים מכריעים הם, אבל מולם הלא ניצב תמרור אזהרה, הרי איש אינו אף להתאבד?

כאן בא הגורם השלישי והמכריע: סמוך, לי זה לא יקרה. בסוף הכל יסתדר. לא תבוא ביקורת, לא יגלו את המעילה, יגלו ויטיחו. נשיג הלוואות ונכסה. נזכה בלוטו. קפוז ותמצא למטה רשת בטחון או אמבולנס...

להצלחת עם ישראל: גם אני! "מקבל על עצמי שלא לדבר כלל!!! בשעת התפילה וקריאת התורה"

העלון מוקדש לעילוי נשמת אבי איש החסד הזה מיכאל בן רבקה ז"ל ולע"ג מורי רבי ר' דב בן מנדית זצ"ל ת.נ.צ.ב.ה.

1974

תעמולת בחירות... כל אחד יודע שלא פשוט להקים מפלגה "ולרוץ" עמה לבחירות, קודם כל צריכים לשכור את שירותיהם של יועצי תדמית למיניהם, לפחות איזה משרד אחד או שתיים של "פינקלשטיין & רוטשטיין - יחצ"נות בע"מ"...

גם לקורח היו יועצי תדמית, מבינים גדולים בתקשורת, הוא שכר את שירותיהם בכסף מלא,

והם באו למשרדו וישבו ישיבת צוות לבדוק איך אפשר לשווק את "מפלגת קורח"... איך למכור את הסחורה, ובאיזה אות תהיה כתובה המפלגה [ק' - קורח...], והצבע שימש לקמפיין יהיה תכלת כמובן... כמו הציציות שכולן תכלת שיחולקו לפעילים...

ובנוסף אמרו לו: "שמע, הרי אתה משתוקק להיות נשיא, אבל אם תבקש 'תצביעו עבורי' - תבחרו בי לשלטון! זה לא ילך!" הם קבעו בפסקנות, "למה שיבחרו דווקא בך?! לכן, הכי טוב" אמרו לו היועצים, "תדבר על כל הנושאים שבעולם, על מחירי הדיו, על יוקר המחיה, על האבטלה הגוברת, על המצב הביטחוני-מדיני. רק אל תזכיר בשום פנים ואופן את ענין הנשיאות, זה לא טוב לקמפיין..."

וכך "רץ" קורח לבחירות בעצתם, והתחיל לדבר על ציצית שכולה תכלת, על בית שכולו ספרי תורה אם הוא צריך מזוזה... מבלי להזכיר כלל בתעמולת הבחירות את ענין הנשיאות...

וכלנו יודעים את סופו ואת סוף קהל עדתו - שעד היום הם שרים בקול ניחר "משה אמת ותורתו אמת"... [עיי' בציור השבוע...]

שנת לימוד תורה בשבת שווה x 1,000 !!!

לעילוי נשמת: מיכאל בן רבקה, ברוך בן אסתר, שמחה בת היגט מרגלית, שושנה בת אסתר, יהודית בת לינה, יוסף בן איטה, שמעון בן סוליקה, יקוט בת חנה, דב בן יהודית, ת.נ.צ.ב.ה. עם שאר נפטרי ישראל, אמן לרפ"ש: חיה בת נחמה בתיה סאסי בן חנה, פיתח בן אסתר, דוד חי בן דימנטה לזשק; מוריה מרים בת אורה שמחה, חקווה בת עליה; לוח"ג: יוסף איתואל בן מניקה רחל נחמה, משה בן שמחה, ולחללתי: לאה בת אורה, שלמה בן רחל, שילה בת לאה, שילה בן לאה, עילאי בן נחמה, ישראל בן ציפורי.

למכתב הגיליון במייל: Sh606marom@gmail.com

הגאון הצדיק רבי יהושע בוקסבוים מגלנטא הי"ד [כו' סיון תש"ד]

מגדולי רבני הונגריה, וראש ישיבת גלנטא שם הרביץ תורה לתלמידים רבים שנהרו אליו.

בצעירותו למד אצל רבי שמואל מאונסדורף בעל "באר שמואל". ונסמך להוראה בגיל כ"ב. רבו התבטא עליו שהוא "המובחר שבין תלמידי כולם, ומובטחני שיהא מגדולי ישראל". התמנה לרבה של מגנדורף בהמלצת רבו והקים בה את ישיבתו.

בשנת תרפ"ב נבחר לשמש כרבה של גלנטא על מקום מהר"ץ דושינסקי שהתמנה לרבה של ירושלים. המונים נהרו לישיבתו, והוא התמסר לתלמידיו כאב רחום.

נערץ היה על גדולי דורו, והרב מטשבין סיפר פעם כי נפגש בעיר המרפא מרינבד עם גאוני רבים, וכשראה את הרב מגלנטא היה נראה לו כמלאך אלוקים. מהר"ד סבעלז אמר עליו ש"התעלה בכוחות עצמו והוא כה גבוה ונעלה", וה'אהבת ישראל' מויד'ניץ אמר עליו שהוא צדיק וטהור.

חובב נגינה היה וזימרות השבת שלו היו מלאי התעוררות, ובהם שיקע נגינות נעימות שחיבר. אחד התלמידים שר לפניו פעם ניגון יפה, אולם הוא הפסיקו, תמהו כולם, והתלמיד סיפר שלמד את הניגון בדרכו לרבו מאנשי חיל שצעדו בסך, והרב הרגיש מיד במקורו הבלתי טהור.

בחודש סיון תש"ד, הובלו יהודי גלנטא למחנה ההשמדה בירקנאו, אולם התקבל אישור לשחרר את הרב ובני משפחתו, אך הוא סרב לעזוב את צאן מרעייתו. בזמן הנסיעה נשא דברים מרגשים על קידוש ה' והתבטא כי הם נוסעים בדרכם ל'גן עדן', ועלה על המוקד בשירת 'אני מאמין'.

ואלה המשפטים

[ר' שמחה בונים מפשיסחא] "לעולם יכין אדם שני פתחים: פתח אחד לצאת מן העולם הזה ופתח שני להיכנס לעולם הבא"...

חידוש בפרשה

"בוקר ויודע ה' את אשר לו" [טז-ה']

לכאורה נשאלת השאלה: מדוע לא ערך משה רבינו את המבחן בו במקום?

ביאר ה"אור החיים" הקדוש זצ"ל: "נתכוון בזה איש האלוקים לתת להם זמן לילה להתבונן במעשיהם, אולי יכירו כי לא טוב עושים, ויחזרו בתשובה",

הנהגה טובה היא, לא להחליט דברים בחיפזון, אלא "לישון עליהם לילה", ואז מתבוננים בהם בבוקר במבט נינוח יותר, וביתר ביקורת, ועם הרבה יותר כובד ראש והחלטה נבונה...

בבוקר בביתך ובביתך!

זמני שבת: ניסת שבת 19:20

צאת שבת 20:31

ר"ת 21:15

הזמנים לפי אופק נתיבות
גם אתה יכול להיות מוכה הרבים!!!
באפשרותך לקבל את העלון במייל מדי שבוע ולהדפיס כמה עותקים שתראה ולהפיץ לחבריך ולזכות גם אותם בד"ת לשולחן שבת:
Sh606marom@gmail.com

רעידת אדמה...

רעידת אדמה הינה אסון הטבע הגדול ביותר שיכול לקרות, רחמנא ליצלן. כאשר קורה רעידה כזו, הרי שתוצאותיה הרסניות ביותר.

רעידת אדמה שאירעה ב־ 1920 באיזור קאנו שבסין, גרמה למותם של 200,000 איש. כעבור שלוש שנים, ב־ 1923 ניספו בטוקיו ויקהומה שבין קרוב ל־ 100,000 איש. הרשימה ארוכה ועצובה ואין לראות את סופה.

לאמיתו של דבר לא עובר רגע מבלי שבאיזשהו מקום בעולם לא תהיה רעידת אדמה.

מרבית הרעידות קורות מתחת לפני הים והרעידות הקלות יחסית אינן גורמות לנזקים רבים, אם בכלל. אולם קורה גם שרעידת אדמה פוקדת איזור מאוכלס בצפיפות או אפילו עיר גדולה ואז הנזק ברעש ובאובדן אדם, הוא גדול ללא שיעור. בתים ענקיים מתמוטטים בין רגע. פורצות שריפות גדולות וערים שלמות נשמדות מעל פני האדמה.

במקרים מסוימים גורמת רעידת האדמה לסערה גדולה בים והגלים הענקיים מציפים את החופים, ומטביעים אוניות. בצורה כזו קורה לא אחת כי יותר אנשים נופלים קורבן לאש ולמים, שהם תוצאה של הרעש, מאשר לרעידת האדמה עצמה.

עד היום איש יודע בדיוק את הסיבות המדויקות שגורמות לרעידת אדמה. קיימים מכשירים מיוחדים הרושמים ומודדים את החוזק של הרעידה, את זמנה המדויק ואת מרכזה. פחות או יותר יודעים גם את המקומות "המועדים" לרעידות אדמה. אולם כל זה - לאחר מעשה, אבל לומר מראש סתי ואיפה תהיה רעידת אדמה - לזה אין כל אפשרות ואין שום מכשיר המסוגל לעשות זאת.

רעידת אדמה גדולה פקדה את הערים צפת וטבריה בראשית שנת 1837 כאשר למעלה מ־ 4,000 איש מצאו את מותם בין החורבות.

אוצר הנפלאות

זכרון המחלוקת...

אחרי מעשה קורח ציווה משה לעשות ריקועין למזבח, בחזקוני (פרשת קרח) כתב שכל ענין ציפוי המזבח נחושת היה כדי להראות מה קרה עם אלו שהרהרו אחרי משה, שהרי עד מעשה קרח היה המזבח לא מכוסה בגב בעת חנייתם, אלא היו ממלאים חללו באדמה בעת חנייתם (ראה רש"י שמות ל, ג),

ועכשיו נצטוו משה שיעשו גג למזבח ממחנות הנחושת, כדי שיהיה אות לבני ישראל, ויהא הרואה שואל מה טיבו של גג נחושת זה, והנשאל משיב גג זה נעשה ממחנות קרח ועדתו, שהיו מהרהרין אחרי רבם משה, וכל העם ישמעו וייראו מלהרהר עוד,

וזהו שסיים הכתוב (במדבר יז, ג-ה) "ועשו אותם ריקועי פחים צפוי למזבח וגו' זכרון לבני ישראל למען אשר לא יקרב איש זר".

[מתוך הספר אוצר הידיעות' הגר"מ שטרן]

חזק קצר וקולע

עין אחת...

"רב לכם בני לוי" (טז-ז')

"מה ראה לשטות זו? עינו הטעתו" [רש"י]

כשהיה רבי ישראל מהוסיטין בילדותו, למד פעם את דברי רש"י אלו ושאל את מלמדו: "מדוע כתוב 'עינו' בלשון יחיד ולא 'עינינו?', הנהה המלמד משאלתו הנבונה וביקש מהילד למצוא הסבר לכך.

השיב הילד בחכמה: "הקב"ה ברא לאדם שתי עיניים, כדי שבעין אחת יתבונן תמיד בגדלות הבורא ובשניה יראה את שפלות עצמו. קורח היה מנושאי הארון ובעל רוח הקודש. בעינו האחת היטיב לראות את גדלות הבורא, אך בעין השניה בה היה צריך לראות את שפלות עצמו, עין זו הטעתו הוא ראה בה שושלת גדולה יוצאת מסנון אך כלל לא ראה את שפלות עצמו".

חפש רש"י

איזה מלך מוזכר פעמיים בפרשה בהקשר אחד???

ציור בפרשה...

"ותפתח הארץ את פיה ותלע"

אלתקן אלת חתיהקן אלת כל האצקן

אלער לקורח אלת כל הרעש"

[28-36]

המומר והמקל שפרח...

סיפור לשבת!

פעם, ביקר **רבי יצחק מנסכיז** בעיר וולודובקה. בערב, ישבו לפני הרבי מספר מקורבים והוא החל לספר סיפור מעניין שאירע בעיר אפטא שנים רבות קודם לכן.

סוחר אחד מתושבי אפטא, שהיה למדן וחכם, יפה תואר ויפה מראה, נוהג היה לנסוע לרגל מסחרו בין אחוזות הפריצים, ואצלם היה מרויח הון רב. פעם אחת נקלע הסוחר אל ביתה של רוזנת עשירה, אשר העיר אפטא היתה בשטח שיפוטה והיא משלה במחוזו כולו. הסוחר עסק עם הרוזנת במסחר ובמשך הזמן נלכד הסוחר ברישתה, עד שהמיר את דתו, רחמנא ליצלן, ונשא אותה לאישה.

בני העיר אפטא התאבלו על הסוחר היהודי הממולח, שהלך אחר משאות שוא ומדוחים והשליך אחרי גוו את בני משפחתו, את אמונתו ואת דתו. כמה יהודים ניסו להגיע אליו בחשאי ולדבר על ליבו שמה יתפכח ממקסם השוא ויחזור אל כור מחצבתו, אך הוא אטם את אוזניו מלשמוע, ואף היה מלשין על אותם יהודים שניסו להחזירו ליהדות, ובכך עברו על בחוק שאסר על שידול אדם שהתנצר לחזור לדתו היהודית.

פעם אחת ישב הרב מאפטא אבביתו בשעות הלילה ולמד תורה. לפתע, נשמעו דפיקות בדלת ומאן דהו ביקש להיכנס הביתה בענין נחוץ של פיקוח נפש. פתח הרב את הדלת ונדהם לגלות את היהודי המומר עומד בפתח.

פחד הרב להכניסו הביתה, כי חשש שמא בא היהודי להעליל עליו עלילות שוא, אך המומר החל לבכות ולהתחנן בדמעות שלישי כי מבקש הוא לחזור בתשובה ולשוב אל חיק האמונה היהודית. חשב הרב כי המומר חומד עימו לצון ודחה אותו על הסף. אך המומר לא הפסיק להתחנן והופיע אצל הרב כמה לילות רצופים כשהוא מתחנן על נפשו שהרב יורה לו את דרך התשובה, ומוכן הוא אף להתענות ולקבל על עצמו ייסורים, כדי שעוונותיו יתכפרו ותשובתו תתקבל. אך הרב לא שעה לפנייתו של המומר, מפני שזכר היטב את סבלם של היהודים שניסו לשכנעו לפני זמן רב לחזור ליהדות, והוא הענישם בעונש כבד.

פעם אחת התרעם הרב על המומר שמטריד אותו מדי לילה בבקשות לקבל ממנו דרך תשובה, הרים את מקלו וקרא אל המומר בקול גדול: "צא מביתי פן אכך במטה אשר בידי". הרב הביט רגע קל במטה ואז אמר: "כשם שהמטה הזה לא יצמיח פירות, כך אתה לא תוכל לחזור בתשובה שלמה!" פרץ המומר בבכי מר ויצא מבית הרב כשכולו עצוב ורצוף וחשב שדלתי התשובה ננעלו בפניו.

הרב חזר לתלמודו והתעמק בסוגיא קשה, אך לאחר זמן קצר הוציא את עיניו מספרו, הביט במקל ונדהם למראה עיניו: המטה הצמיח פרחים וגמל פירות!

כשראה הרב כן הבין אל נכון כי אמנם מתכוון המומר באמת לשוב בתשובה שלמה, ומן השמיים מכוונים את צעדיו ומסכימים לקבלו כבן אובד השב אל אביו שכה אוהבו.

לאחר זמן קצר, שוב הופיע המומר והחל להתחנן בפני הרב שלא יגרש אותו מביתו ויפרוס עליו את כנפיו, ואז נענה הרב והראה לו את המטה שהצמיח פרחים ופירות ואמר: "בא בני, ברוך ה' וברוך שובך אל עם ישראל, העם הנבחר".

הרב הכין למומר דרך תשובה בסיגופים ובתעניות, בלימוד ובתפילה. ולאחר זמן מה נודע כי בניו הגויים שנולדו מהרוזנת מתו בפתאומיות ולא נותרו לו ילדים שאינם מזרע ישראל. בידו של המומר עלה להציל מהארמון סכום כסף גדול וממנו התקיים כל ימיו, כשהוא עוסק בדרכי התשובה ומכפר על עוונותיו.

כשסיים הצדיק מנסכיז את הסיפור אמר: "בדורות הקודמים, היו צדיקים פועלים ניסים ונפלאות. אולם האם גם בזמננו נשמע כזאת?!? שהה מעט והמשיך": "אולי אפשר..."

הבינו החסידים שדבר מה מתרחש בעיר והרב משפיע בקדושתו על המאורע, ואמנם למחרת נודע, כי יהודי אחד שהתקרב אל הגויים, ברח מהם באותו יום וחזר לכור מחצבתו ואלוקיו.

חייב אדם להשלים פרשיותיו עם הציבור שניים מקרא ואחד תרגום!

